

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminică.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

strada Francisc Nr. 17.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:

Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Proprietari și editori:

Dr. Eusebie Antonovici, cand. de adv.

Valerian Halip, notar.

Constantin Jescu, țăran.

Vasile Maghior, paroh.

Dorimedont Vlad, inv. sup.

INSERTIUNILE:

Un rind petit sau spațiul său costă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani.

Prenumeratiunile se primesc la administrație; Inseratele la „Societatea tipografică bucovineană” în Cernăuț.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Un număr costă 20 bani.

Rugăm cu insistență pe onorații cetitori, cari au primit pînă acu „Apărarea Națională”, să binevoiască a achiziți cît mai curînd abonamentul sau a se declara în scris ca abonenți; de altfel nu vor primi numerile următoare.

Cernăuț, 29 Dec. 1906.

Dela apunerea partidului poporal național și pînă astăzi Romîni bucovineni trec printr'o criză din cele mai grele.

O toropeală generală se simte pretutindeni; o apatie grozavă față cu totul ce constituie viața națională a unui popor; o lipsă completă de însuflețire sîntă națională, de entuziasm adevărat cum îl înțilneam pe timpul luptelor din vremea confiscărilor ziarelor »Patria« și »Deșteptarea«; o greață de tot ce aparține vieții publice și acțiunilor politice, ce ne privesc; o confuzie de vederi cum n'a mai fost între noi de cînd existăm ca neam romînesc pe acest pămînt; neînțelegeri și hărțuiri, cari cu drept cuvînt le numim fratricide în tot cuprinsul îngrozitor al cuvîntului.

Că am ajuns atît de departe, vina e numai a acelor doi sau trei aventurieri politici, cari, orbiți de dorul de a veni la putere, au înghebat înainte de trei ani așa numitul partid democratic.

În lupta lor pentru ajungerea scopului urmărit au călcat ei în picioare cu furia unui sacrileg totul ce era mai sfînt Romînului.

În fine și-au văzut acești aventurieri visul lor realizat, căci ei au ajuns totul ce doria sufletul lor negru, iar națiunea romînă s'a ales numai cu dezastre.

În vederea acestei stări de tot triste, ni se impune serios nouă tuturor Romînilor să ne apărăm neamul, din care facem parte, de primejdiile ce le vedem descărcîndu-se asupra lui.

Programul nostru de acțiune, ce l-am discutat pînă acu în liniamente generale, credem că e întipărit fiecărui Romîn devotat cauzei naționale.

Avem multă încredere în bunul

Dumnezeu, care n'a îngăduit să se stingă neamul nostru nici în cele mai viforoase epoci ale vremurilor adînci și sperăm că și noaună ne va ajuta să ne împlinim misiunea cu sîntenie.

Declarăm și de astădată, că nu vom ruina și nici moartea nimăruia din ciți se numesc frați ai noștri și fii ai aceleiași națiuni; din contra dorim din toată inima cea mai perfectă bunăînțelegere între frați.

Buna înțelegere mult dorită, după părerea noastră, nu va pute însă nicicînd domni în tabăra romînească, cîtă vreme numai vr'o ciți-va indivizi mînați de un egoism condamabil își fac mendrele lor sub masca unui democratism nesincer și orbitor.

Fînd odată clarificată opiniunea publică în privința neînțelegerilor ce domnesc în tabăra noastră și a cauzelor, ce le-au produs, sîntem convinși, că lumea va înțelege apoi unde zace răul și care e pricinătorul.

Și înțelegînd cu toții, unde e cauza și izvorul relelor, sîntem siguri, că nu ne vom lua la luptă stare cu stare, popor cu intelectuali, preoți cu învățători, dascăli cu palauari, ci ne vom înțelege odată numai decît asupra necesității, că cei *renovați trebuie să-și exprime vina nu însă să persiste cu încăpăținare* la greșalele lor, nevoind să știe în aroganța lor, care ajunge zenitul ridiculității, de nime în lume.

Ceice din inimă sinceră tind să-și vadă împlinite idealurile naționale, vor trebui să-și deie mîna frăției, unindu-se cu toții spre comună lucrare și comună apărare.

Lămuriri și destăinuiri.

(Urmare).

Deși sînt fiul unui plugar român din ținutul Cîmpulungului bucovinean și ca atare n'am avut nici în decursul studiilor mele, nici al carierei mele judecătorești conexiuni în cercurile înalte ale societății și protecție la cîrmuire, mi-am făcut totuși studiile în timpul de rigoare și am trecut cu ușurință peste treptele inferioare ale anevoioasei cariere de judecător austriac, am avut însă nenorocirea să fiu de două ori preterat la postul de secretar de tribunal.

»Voința Poporului« zice în nrul 48, Anul V, că eu am fost pre-

terat din cauza »insuficienței în tagma judecătorească«.

Afirmarea aceasta constituie un neadevăr grosolan, cu atîta mai mult, că vine dela democrați.

Eată de ce.

Pe timpul alegerilor pentru dieta țării în anul 1904, pe cînd partidul poporal-național își sistase deja activitatea, mă aflam în Rădăuț. Eram încă adiunct, dar se apropia timpul să devin secretar de tribunal.

Partidul poporal-național, căruia aparținusem ca membru al comitetului central, hotărîse cu privire la năvala dată de democrați, să nu între ca atare în campania electorală. Păsînd în buna chibzuire a fie-cărui țîcut romînesc cri de să pună democraților contracandidați sau nu. În cazul întîi aveau să poarte răspunderea tuturor eventualităților ținuturile acele, cari se vor arunca în luptă.

Cunoscînd prea bine atît principiile naționale, cît și vederile politice ale candidatului democraților pentru ținutul Rădăuțului, ale actualului deputat dietal, d-lui Simionovici — observ aici, că democrații noștri erau pe atunci frați de cruce cu Rutenii și aliați cu Ovrii în contra Romînilor — am hotărît noi, membrii partidului poporal-național din acest ținut, să-l candidăm pe dl Dr. Nicu Blîndu, notar în Seletin, în contra d-lui Simionovici.

Voi spune mai la vale cari considerante ne-au determinat să-l candidăm tocmai pe D-sa.

Dl Dr. Blîndu a acceptat candidatura. Era deci datoria noastră să-l sprijinim. Aceasta am și făcut-o, eu personal însă cu acea rezervă, care mi-o impuneau împrejurările.

Dl Simionovici, consilier de tribunal în Cernăuț, care avea cuvinte să-mi fie recunoscător — voi spune îndată de ce -- a început a mă teroriza, amenințîndu-mă cu instanțele superioare și raportînd aproape zilnic șefului meu nemijlocit, în crasă contradicție cu adevărul, că îi smomesc alegătorii, astfel, încît numitul meu șef, încredințat despre inexactitatea acestui fact, îmi zise într'o zi glumind, că dacă ar fi să împlinescă voia d-lui Simionovici, ar trebui să-mi interzică ieșirea liberă pe stradă. Zia-rele din serviciul democraților, în

frunte cu faimoasa »Voința Poporului«, au început a mă amenința, lășînd știri neadevărate, tendențioase despre modul cum agitez prin sate în contra candidatului democrat. Au urmat rectificări din partea mea, pînă ce într'o bună demineață m'am trezit cu o cercetare disciplinară pentru agitație politică. Disciplinat n'am fost și nici măcar admoniat, fiindcă se dovedise la evidență neadevărul denunțării în contra mea, dar nici secretar de tribunal n'am devenit la ocuparea posturilor vacante în primăvara anului 1905, ci am fost preterat de 4 concurenți mai tineri decît mine și cu *inimă* în tagma judecătorească, cari însă aveau față cu mine meritul de a fi Rutenii, ceea ce însemna pe atunci frați de cruce cu deputații noștri democrați.

Neputîndu-mi da samă de cauza adevărată a preterării mele, fiindcă cu toată evalueația noastră secretă, treceam drept un bun judecător, preterarea aceasta, prima lovitură dureroasă și, cum credeam atunci, prin nimic justificată în cariera mea, m'a mîhnit adînc.

Dar grija pentru familie m'a determinat să suport în tăcere această umilință și răbdarea isvorită dintr'o puternică voință mi-a ajutat a trece criza.

Inchipuiți-vă însă desperarea mea, cînd în primăvara anului 1906 mă văzui iarăș preterat de alți 4 sau 5 petenți cu mult mai tineri în serviciu decît mine! Această uoaună preterare a stîrnut chiar în cercurile judecătorești uimire și indignare, văzîndu-se că o putere diabolică, infernală, lucră la nimicirea unei existențe nevinovate.

În mine însă s'a deșteptat cu puterea elementară, înnăscută liberului copil de munte din ocolul Cîmpulungului de pe vremuri, dorința de a descoperi cu orice preț mișelia și pe autorii ei, căci nu mai încăpea nici o îndoială, că eram jertfa unei mișelii. După cercetări stăruitoare în acea direcție, care o bănuiam cu mult temeie de cea adevărată, am aflat izvorul răului.

Șefii partidului democrat, văzînd pericolitatea alegerea candidatului lor din ținutul Rădăuțului pentru dieta țării în vara anului 1904, recursese la ajutorul unui politician rutean din Bucovina, însă cu multă trecere

în leMBERG și Viena, care primi cu plăcere, fiind aliatul politic al democrațiilor noastre, sarcina odioasă ca să mă denunțe la prezidiul curții de apel din Lemberg, ca un periculos agitator politic, care făcând abuz de starea și autoritatea sa ca judecător, cutreera în uniformă ținutul Rădăuțului, smomind alegătorii.

Denunțarea aceasta, un act de cea mai josnică răzbunare față de un contrar politic și alcătuit din o sumă întreagă de neadevăruri, căci afară de uniforma de ofițer n'am purtat în viața mea altă uniformă și nici n'am avut, pricinuiseră ceretarea disciplinară și repețita mea preterare, fiindcă, deși dovedisem neadevărul faimoasei denunțări, rămăsese totuși suspectă »conduita politică« a mea ca funcționar de stat austriac.

Numele acestor onorabili bărbați — Doamne și toți 3 »deputați țărănești« — sînt publicității cunoscuți și nu cred că ei vor cuteza să conteste adevărul faptelor, care-l pot dovedi în tot momentul atît prin mărturia aceluia politician rutean, ce azi nu mai e frate de cruce cu dinșii, cît și prin scrisori.

Și astfel de indivizi au curajul ca să nu zic altfel, a striga în lumea largă, că am fost preterat din cauza »insuficienței« mele în tagma judecătorească.

Dar să mergem mai departe.

Scurtă vreme după preterarea mea din primăvara anului 1905

— cetit în unele ziare locale și în »Poporul«, Dr. Fl. Lupu a interpelat în parlamentul vienez pentru preterarea mea, pe cînd după preterarea din primăvara anului 1906 dl Dr. Aurel cav. de Onciul și tovarăși au înaintat ministrului de justiție o nouă interpelație. Cu ocazia primei interpelări domnii »deputați țărănești«, cari mă denunțaseră, au primit o bună lecție de conduită dela fostul lor aliat rutean. Văzînd ei adecă efectele poate nici de dinșii în așa măsură dorite ale denunțării lor, s'au adresat menționatului politician rutean, care li făcuse la timpul său prietenescul serviciu, cu rugarea, ca să facă dînsul bine ceea ce stricase ei, spunîndu-i că lucrurile nu s'au petrecut așa cum i le descrieseră cu ocazia denunțării. Dar politicianul rutean, îngrețoșat, se vede, de această intrigă, a respins orice amestec mai departe în chestiune, dîndu-li domnilor cu musca pe căciulă sfatul, să absteie dela interpelație și să spună ministrului adevărul, desfășurîndu-i frumosul rol jucat de dinșii după culise. Lucru ușor de înțeles, că domnii democrați n'au avut curajul acesta, ci au înaintat interpelația, nu pentru a face bine, ceea ce stricase și nu se mai putea repara, ci pentru a se pute fâli înaintea lumii și a mă îmbăta cu apă rece.

Dar cum stăm atunci cu »insuficiență în tagma judecătorească?« Cum au cutezat domnii democrați să-l interpeleze de două ori pe însuș ministrul de justiție, că mi-a făcut mare nedreptate, neavanzîndu-mă, dacă erau convinși de »insuficiența« mea? În fine, cari motive i-a determinat la aceste interpelări, cînd eu nici nu i-am rugat nici nu i-am autorizat să le fac?

Cu dl deputat Simionovici mai am o mică socoteală.

Pe timpul campaniei electorale aveam să împărțesc ca judecător o moșie romînească din Horodnicul de jos între gospodarii Andronic Prelipcean și Simion Teleaga, la al căror spate sta comuna întreagă pe o parte, și evreul Schapira pe altă parte. Amintesc, că în Horodnicul de jos, dacă nu greșesc singura comună în țara noastră, nu era nici un evreu proprietar, ba nici locuitor, și nu exista nici o crișmă, numai deoparte de sat lîngă drumul spre Rădăuț se afla o atare crișmă, care se ținea însă de moșia din thestiune și era arendată evreului Schapira. Comuna întreagă exoperase dreptul de concesiune la această crișmă pentru cazul, că la împărțea iminentă va trece localul crișmei în proprietatea gospodărilor Prelipcean și Teleaga, pe cînd evreul Schapira ar fi dorit, ca aceasta să devie proprietatea lui, pentru a putea prinde rădăcină în comuna curat romînească și foarte bogată.

D. Simionovici, pentru care periclitatul »mandat țărănesc« valora mai mult decît cinstea personală, nu s'a sfîit să lățească neadevărul, cules de sigur din cel mai murdar izvor, că eu, abuzînd de autoritatea mea ca judecător în chestie, am amenințat comuna Horodnicul-de-jos, că ea nu-mai atunci va câștiga cauza pendentă cu evreul Schapira, dacă electorii ei vor vota pentru candidatul sprijinit de mine, dl Dr. Nicu Blindu, la din contra izbînda va fi a evreului.

Ori-cine își poate închipui ce acuză gravă pentru mine ca judecător conțineau aceste cuvinte și ea ar fi fost în stare să-mi rupă capul, dacă Dumnezeu dreptății m'ar fi părăsit! Întîmplarea a voit, ca ziua alegerii să premergea hotărîrii mele în această afacere, și opintirile democraților, pentru a căror reușită lucră foarte fâțiș învățătorimea — inspector școlar era doară fratele d-lui candidat Simionovici — au fost încoronate de succes: d. Simionovici fu ales »deputat țărănesc«. Acuma dați bine seama. Toți electorii din Horodnicul-de-jos promisese votul lor dlui Dr. N. Blindu, au votat însă dearîndul pentru d. Simionovici și cu toate acestea hotărîrea în chestia moșiei s'a dat în favorul gospodărilor A. Prelipcean și S. Teleaga, cari amîndoi fuseseră electori și votaseră pentru d. Simionovici. Instanța a doua, invocată de Schapira, a resturnat hotărîrea mea, necesitîndu-mă să revin asupra ei. După cea mai fermă convingere a mea, Schapira nu era însă în drept și hotărîrea mea a doua a fost o întărire a celei dintîi. Dacă și aceasta a fost resturnată și, ajungînd afacerea în mîna altui judecător, menționații gospodari au trebuit să-i plătească lui Schapira pentru un drept cumpărat cu 2000 cor. enorma sumă de 10 sau 15 mii coroane, n'a fost vina mea.

Aceasta reiesă din dosarul aflător la judecătoria din Rădăuț. Ori de am întrebîntat eu amenințarea, de care m'a învinovățit d. Simionovici, ori de am făcut vre-odată măcar o aluzie în înțelesul imputării, să mărturisească împričinații, foștii electori din Horodnicul-de-jos, sfatul comunal, comuna întreagă sau singuratici

locuitori ai ei, pe cari nu-i țin ca-pabili de un neadevăr!

Dară dacă d. Simionovici nu-mi va dovedi abuzul acesta, va judeca publicitatea nepreocupată ce calificativ merită purtarea sa față de mine.

Domnii democrați strigă în gura mare, că nu binele poporului și prosperarea sa economică și culturală îmi zace la inimă, ci dorința după un »mandat țărănesc«, remasă pentru mine pînă acuma un pium desiderium.

Voi dovedi, că și aceasta e neadevărât.

Cînd cu alegerile în dieta țării în vara anului 1904 toți amicii mei, între cari îl numeram atunci și pe d. Dr. Nicu Blindu dela Seletin, m'au sfătuit să candidez eu din partea partidului poporal-național în ținutul Rădăuțului. Aceasta știau și domnii democrați și pot zice, că frica lor nu era proastă, că voi accepta candidatura, fiindcă eram bine cunoscut în tot ținutul și aveam multe simpatii nu numai la preoțime, ci și la învățătorimea districtului. Dreptaceea d. Simionovici, cu care nici nu aveam cunoștință personală, înainte de a-și anunța candidatura în acest ținut, a venit acasă la mine și mi-a declarat în prezența socrului meu, a conzilierului C. Scinteuță, că dînsul va candida pentru Rădăuț numai în cazul, că nu voi candida eu. L-am asigurat, că nu gîndesc la deputație. Dela mine d. Simionovici s'a dus direct la o adunare de învățători, convocată anume, care l-a proclamat de candidat. Doară era D-sa fratele inspectorului școlar al țării și aspirant la un mandat »țărănesc«, de aceea atunci nici nu s'a întilnit cu țărani, ci s'a reîn-tors la Cernăuț!

Motivele, din care am rezignat eu la candidatura, nu împoartă publicitatea, dar aruncări mi-au făcut oamenii de bine multe.

Dorința mea și a multora ar fi fost să candideze d. Alecu Popovici, care devenise chiar atunci secretar de tribunal pentru Dorna, dar nici dînsul n'a acceptat. Atunci de-abia l-am proclamat noi pe d. Dr. Nicu Blindu de candidat al partidului nostru, fiindcă numai acest candidat putea concursa, în urma strălucitei sale situații materiale, cu nesecatele fonduri ale partidului democrat.

Eată de ce ziceam mai sus, că d. Simionovici ar fi avut cuvinte să-mi fie recunoscător și că numai de nevoie l-am candidat noi pe d. Dr. Nicu Blindu.

Încă o pildă, că eu nu mă bat după un »mandat țărănesc«, așa cum înțeleg domnii democrați.

În decursul conferențelor de înțelegere între noi și dinșii din vara trecută, deputații democrați ni-au imbiat cu două mandate în dieta țării, numai să sistăm activitatea noastră începută prin ținerea memorabilei adunări populare din Suceavă. Dupăcum era situația, eu ași fi putut ușor ajunge în posesiunea unuia din aceste două mandate, căci pactul încheiat cu democrații ar fi asigurat alegerea. Totuși eu am fost primul, care am respins și combătut acest negoț de conștiințe și »mandate țărănești«, perzistînd la o înțelegere cinstită și fără favoruri personale pentru singuratici indivizi.

Semnificativ e, că domnii democrați erau decizi să-l sacrifice toc-mai pe dl Buburuzau, gospodar din Mănăstirea Humorului și singurul »deputat țărănesc«, ca să facă loc unuia de-ai noștri. Asta înseamnă a pune în practică teoria despre »mandatele țărănești«.

Mai amintesc însă, că și propunerea mea pentru alegerea unui Senat Național, care poate purta și alt nume, mă poate desvinovăți de acuza, că vînez după un »mandat țărănesc«, arătînd că urmăresc scopuri cu mult mai nobile și impersonale.

Aceste am avut să le spun, repet însă, că numai în urma provocării »Voinței Poporului«. Sunt lucruri de puțină importanță pentru lumea mare și sunt convins, că mai bine ar fi zăcut închise unde au fost pînă acuma, totuși n'am voit să se creadă, că »insuficiența în tagma judecătorească« a fost adevărata cauză a preterării mele, care mi-o reproșează un domn, ce a fost destituit la timpul său din postul de conzilier de tribunal, și am voit să dovedesc, că nu sînt din categoria aceluia ce vînează după »mandate țărănești«. În fine e bine, cred, să se cunoască și aceste lucruri mici, căci »din lucrurile mici se cunoaște caracterul oamenilor celor mari«.

Dar »Voința Poporului«, care prin săptămîni întregi și-a vărsat balele peste mine și cei cu aceleași convingeri și vederi, și mai servește și acuma pe cetitorii săi cu cîte un hămăit răgușit al cutărui »M. și I. Treazul« et tutti-frutti, a urmărit și urmărește cu aceste nemernicii un bine chibzuit și triplu scop: ridicarea patronilor săi în slava cerului, înjosirea noastră înaintea poporului, cu care serviciul nostru ne aduce în contact zilnic, și intimidarea, terorizarea tuturor contrariilor încă nedecarați ai democraților.

Noi sperăm, că lumea nu se va lăsa îmbătută cu apă rece și sîntem convinși, că prin »teoria de îngrozire« nu se pot câștiga amici.

Față de insultele, cu care ne împoășcă mereu »Voința Poporului« pre noi, cești dela »Apărarea Națională«, ași repeți o propunere făcută de un bărbat, care încă a suferit mult în urma lipsei de creștere a altora. »Pentru a împiedeca aceste păcătoșii, aceste atentate la demnitatea apropielului, această molipsire a bătărilor, care ne înfățișează ca pe un popor lipsit de creștere«, propune d. N. Jorga în »Neamul Românesc« Anul I, Nr. 40 »o ligă împotriva moșiciei«.

Iscălesc din convingerea câștigată prin experiență această propunere foarte actuală.

Iorgu G. Toma.

Dr. Florea Lupu iarăși la București.

Furia oarbă, cu care s'a fost năpustit înainte de puțin ani Dr. Fl. Lupu împreună cu cumnatul său Aurel Onciul asupra batri-nului Doxuță Hormuzachi, inculpîndu-l pe acesta, că ar primi pentru acțiunea națională din Bucovina succurs băneșe din România e cunoscută tuturor. Intr'un proces

penal, care a fost pertractat în urma acestei învinuirii la tribunalul din Cernăuț i-a succedat apoi baronului Hormuzachi să dovedească, că Florea Lupu și cumnatul său Onciul sînt niște calomniatori infami, cari au înjghebat învinuirile din chestie numai cu scopul mîrșac de a submina autoritatea baronului Hormuzachi pe lângă guvernul austriac și a se recomanda pe sine.

D-nii Lupu și Onciul sînt îndestul stigmatizați prin sentința senatului judecătorească de atunci și nu mai avem ce discuta în această afacere odioasă.

Astfel fiind nu putem omite însă a destăinui publicului românesc cauza pentru care a ținut Dr. Fl. Lupu așa repeți înainte de trei zile peregrinajul său la București. Poate vor crede unii, că e vorba de o decorație...

Nu! decorația e deja asigurată — se înțelege bine meritată!!!

De astădată e vorba de un geșeft. Că dl. Fl. Lupu e geșeftar a dovedit lucrăvitatea D-Sale de pînă acu.

Folosindu-se de poziția sa socială și pretestînd firma de conducător al Romînilor bucovineni de astădată dl. Lupu a știut să bată pe la ușile miniștrilor din București și să solicite concursul acestora pentru reușita unor geșefturi ce le intenționează. Azi vorbese toți samsarii evrești de prin Sadagura și din Cernăuț, că Dr. Fl. Lupu să fi făcut un compromis cu ministrul domeniilor din București pentru a obține la licitația din 16. Dec. a. c. st. v. în București pădurea dăminicată Tăslău. Cîștigul hănesu ce-i surde se urcă la sumă de 2.000.000 franci și dl. Lupu să fi promis împreună cu un binecunoscut intermediator al său a dedica acest cîștig instituțiilor românești din Bucovina.

Bine! De ce atunci a fost atît de neprecat dl. Lupu, să declare înainte de plecarea sa la București în apartamentele gării din Cernăuț față de doi bancheri evrești, că are mullă încredere în reușita afacerii ce o urmărește și că pentru acest cas nu ra mai avea trebuință să țină cont de opinia publică din Bucovina.

Abstragînd glosele aceste, dispunem de informații destul de detaliate despre geșefturile urmărite de Fl. Lupu în București, astfel că cunoaștem și pe toți intermediarii săi ascunși.

Să nu creadă cineva că am avea ceva contra geșefturilor D-lui Lupu et consortes. Protestăm însă și pururea vom protesta, ca aceste geșefturi să fie făcute pe sama națiunii românești din Bucovina.

Aceasta o aducem la cunoștința celor interesați pentru ca să completăm cele ce le știe despre dl. Lupu deja la noi în țară toată lumea.

Dela frații din Ardeal.

În 20 Decembrie n. a fost eliberat din temnița de stat a Seghedinului dl. Iulius Ioanovici, după ce și-a împlinit osînda de un an. D-sa fusese condamnat pentru poezia »Roata dela Bălgărad« apărută în »Libertatea« din Orăștie la un an temniță de stat și 1000 cor. amendă. Dorim d-lui Ioanovici aceiași țărnie și energie în munca pentru luminarea poporului român.

Guvernul a oprit foaia »Grossösterreich« din Viena de a intra în Ungaria, sub pretext că agită contra ideii de stat maghiar.

Ziarul »Bud. Hirap«, care trece de organ foarte serios și cumpătat al coaliției, vorbind despre traficările lui Burdia pentru a mîna foaia »Poporul român« în apele guvernamentale și despre desvîlirea acestor traficări în dietă prin dep. Dr. Aurel Vlad, numește perfizi pe deputații romîni naționaliști și încheie astfel răsboinicul articol: »Agitația naționalistă a luat așa dimensiuni în țară și decurge cu inconștiență așa de neuzită, încît se apropie cu pași de asalt ciocnirea de putere între statul maghiar și aspirațiile naționaliste. Agitația ia cu asalt integritatea țării și periclitează susținerea unității statului. Aceasta nu se poate rezolvi cu cuvinte frumoase. Aici se aude vuetul unei lupte pînă la cuțit. Aceste stări la pîndă, cari subminează viitorul națiunii maghiare, trebuie făcute inofensive cît mai în grabă. La împăciuirea agitatorilor naționaliști să renunțăm odată pentru totdeauna. Aceștia trebuie zdrobiți și făcuți imposibili cu putere necrutătoare«.

Dl. Dimitrie Birăuțiu, redactorul și proprietarul »Poporului român« din Budapesta, își ia în n-rul ultim al foaiei rămas bun dela cetitori, declarînd, că se retrage dela conducerea foaiei, care începînd cu n-rul viitor 153, trece în proprietatea partidului național român. Dorința generală acum nu poate fi alta, decît ca toți țărani și știutori de carte să aboneze acest ziar întocmit și scris anume pentru luminarea poporului român.

În săptămîna trecută au sosit din Ungaria la New-York 3755 emigranți și anume: 712 Maghiari, 1086 Slovaci, 463 Germani, 574 Croați și 189 Romîni. Emigrarea e în creștere.

Știri locale și din țară.

Personalii. I. P. S. Archiepiscop și mitropolitul Dr. Vladimir de Repta s'a reîntors dela Viena unde a participat la desbaterile parlamentare din casa magnanților și a reulat conducerea diecesei. -- Directorul școlii reale din Cernăuț, dl. Constantin Mandioevski precum și directorul dela pedagogiu dl. C. Cușniuruc, au fost avansați la gradul VI din corpul funcționarilor publici.

Casieria țării. Începînd la 1 Ianuar 1907 se va activa în Cernăuț o casierie a țării, care va avea de rezolvat aceleași agende, cari pînă acumă cădeau în competența percepției statului resp. în competența cancelariei comitetului țării. Ubiucațiunea acestei casierii se află în localitățile palatului țării (parterre).

Oarele de birou sînt fixate în următorul mod: În zilele de lucru dela 9—12 $\frac{1}{2}$ m., iar în zilele de sîrbătoare dela 9—11 a. m. În zilele de Duminică casieria e închisă afară de acele Duminici, cari cad în 1, 2 sau ultima zi din lună.

La alegerile comunale din corpul III. ce au aflat loc la Cernăuț Joi în 27 Dec. a. c. au reușit numai candidații alianței evreo-rutene-polone-germane.

Lista coaliției contrare a ramas în minoritate.

Legea electorală. Ședința camerei seniorilor s'a terminat la oarele 11 și jumătate noaptea, după ce a fost votat cu mare majoritate proiectul legii electorale. Contra acestui proiect au fost 50 de voturi. Totodată camera seniorilor a adoptat proiectul de lege pentru fixarea unui numerus claus de seniori, cu modificarea propusă de comisiune ca această lege să fie promulgată în același timp cu reforma electorală.

De ale poștei. Cu începutul anului 1907 se vor activa în comunele Corcești, Chilișeni, Pidecăuț, Podzacherici și Voroneț agenții poștale cu cere de activitate lărgit, așa că aceste agenții vor putea intîmă ori și ce fel de expedițiune poștale

precum și mandate poștale și scrisori de valoare pînă la suma de 50 coroane.

Petrecere în Rădăuț. »Giumălăul« societatea cantorilor romîni din Bucovina în Cimpulung aranjează o petrecere în stil mare împreună cu teatru, declamări și dans, Marți în 26 Decembrie 1906 (a doua zi de crăciun) în Rădăuț sala de tir. Începutul la 7 oară seara. Intrarea 1 coroană de persoană. Jumătate din venitul acestei petreceri e menit pentru internatul de băeți romîni din Rădăuț. Invitări se vor trimite numai în districtul Rădăuțului; celelalte persoane binevoiască a se privi invitate și a se prezenta în interesul național în număr cît se poate de frumos. Comitetul.

Soc. acad. social-literară »Romînia Jună« aranjează Duminică în 13 Ianuar st. n. 1907 sîrbarea anului nou în »Kursalon« I Stadtpark. Începutul 8 $\frac{1}{2}$ oare seara. Toilette de soirée.

Știri din lume.

Din camera romînă. În ședința de Vineri a camerei s'a votat proiectul de lege pentru ractificarea creditului de un milion jumătate lei deschis de consiliul de miniștri pe sîna expoziției naționale. Dep. Gorgoș întreabă dacă acesta e ultimul credit ce se acoardă pentru acoperirea cheltuelilor expoziției naționale. Dl. ministru I. Lahovari raspunde că prin acest credit s'au prevăzut toate sumele ce erau de prevăzut pînă la lichidarea completă a afacerilor expoziției. Arată că venitul expoziției a fost de 1.434.000 lei, în afară de alte venituri neincassate, ceea ce revine la un milion și jumătate lei. Guvernul a prevăzut abia cîteva sute mii lei la venituri cu ocazia creditului de 1.600.000 lei votați. Scăzînd un milion jumătate venitul din cele 6 milioane cheltuite, rămîn 5 milioane cheltuite, pentru care rămîn construcții în valoare de aproape 3 milioane lei; dacă se socotește venitul urcat al impozitelor din timpul expoziției, cheltuiala statului se reduce la vre-un milion lei. Pe lângă aceste sume se mai adaugă aproape un milion lei, cheltuiți de celelalte ministere pentru participarea la expoziție. Sacrificiile făcute de stat nu sînt așa de mari, față de rezultatele enorme ce a avut pentru țară această expoziție. După aceste explicațiuni se pune la vot proiectul de lege, care se admite cu unanimitate.

Cruzimile bandelor grecești din Macedonia. Zilele trecute o bandă de 100 Greci a atacat comuna Clandorob (lingă Castoria) și a omorît pe primar, 3 notabili și 20 de femei, între cari 7 în stare gravidă. Cadavrele au fost ciungărite în mod îngrozitor.

Scandal în dieta Bulgariei. În Sôbrania bulgară unii deputați au atacat Miercuri guvernul pentru delapidările constatate în averea statului. S'a produs pe tema aceasta scandal enorm. Deputatul Acicov a tras cîteva palme deputatului Iliev.

Lupta Polonilor pentru limbă. Polonii în lupta lor pentru drepturile limbii polone în Prusia încep să recurgă și la bombe. La Piechowitz s'a întîmplat Luni primul atentat cu bombă contra școlii. Dar cine poate spune, că nu se vor ivi alte bombe mult mai periculoase?

Poștă prădată. Din Felső-Viso sosește știrea că poșta care a plecat în 24 l. c. către Petrova în apropierea acestui loc pe la oarele 7 sara a fost atacată de hoți și prădată. Postilionul și gendarmul cari conduceau poșta au fost uciși cu lovituri de topoare. Preste 30.000 coroane au căzut în mîinile hoților, a căror urmă s'a pierdut.

Pungașă internațională. În Viena a fost arestată pentru un furt mic zilele trecute o femeie, care susține că se numește Maria Demurescu și e soția rectorului magnific din București. Cercetările îndrumate au scos la iveală că aceasta femeie, tînără și de o frumuseță fermăcătoare, e identică cu o pungășă care a fost prin mai multă vreme deținută în Berlin, fără că poliția de acolo să fi constatat identitatea ei. Sigur e că prin orașele cele mai mari din Europa ea a

trăit sub diferite nume, ca cîntăreață și baletază.

Turburările din Rusia. Marți au fost condamnați la moarte și împușcați la Siedlce 8 revoluționari. — La Varșovia a avut loc atentat cu bombe contra șefului de poliție Vrzanowski, care a ramas greu rănit. — La Smolensk un necunoscut a pușcat asupra prințului Urusow; prințul a fost rănit.

Procesul macedonianului Pandale Madjari. În 22 l. c. s'a terminat înaintea curții cu jurați procesul macedoneanului Pandale Madjari, care a ucis la 30 Iunie pe grecul Paraschidis. Pe baza verdictului unanim al juraților, curtea a pronunțat achitarea și punerea în libertate a lui Madjari, căruia i s'au făcut mari maniestațiuni.

Conchemarea Dumei 22 l. c. Un ucuz cu data de eri fixează data alegerilor pentru Duma la 19 Februarie 1907 afară de Caucazia de Nord, Trans-Caucazia, Asia centrală și Siberia. Termenul pentru aceste alegeri e necunoscut.

Conjurațiune contra regelui Petru a Serbiei. Postul ministru plenipotențiar al Serbiei la Londra a făcut destăinuirea senzațională, că încă și azi se lucrează în Serbia pentru a aduce pe tronul sîrbesc un prinț de neam străin, anume pe prințul Arthur de Connaught. Prințul Arthur însă la nici un caz nu va primi tronul sîrbesc, pătat cu sînge.

Expoziție de țesături și cusături romînești în Berlin. Ia Berlin s'a deschis sub patronajul Reginei Romîniei o expoziție de cusături și țesături romînești.

Mișcarea bandelor bulgare în Macedonia. Semi-oficiosului »Politische Correspondenz« i-se comunică din Sofia: După constatările rapoartelor de curînd sosite, mișcarea bandelor din Macedonia continuă să crească, și în special a acelor bande, ale căror atacuri se îndreaptă mai mult în contra proprietarilor Turci și Grecilor, cari fac parte din societăți patriarcale. Faptul acesta dovedește că propagandiștilor le-au sosit ajutoare materiale și instrucții. Mai puternic se accentuează această mișcare în Kazavodena.

Din public.

Mulțămită publică. Pentru internatul de băeți »Vasile Cocirlă din Suceavă« au avut bunăvoința a dării d-nii:

Archimandritul Ghedeon Balnoș din Suceavă 12 ștergare, sîncel Sidorovici și ieromonahul Ieșan 5 prosoape și 11 ștergare, administratorul parochial Eugen Sirbul din Tișăuț 8 $\frac{1}{2}$ corețe cartofii și un sac de legume, par. din Reuseni Stefan Marian 9 jupi de săcară, Petru Lucaci din Șcheia 50 jupi de săcară, Nicolai Bouariu din Șcheia 20 jupi de săcară;

La colecta făcută de dl. inv. sup. Alexandru Țeran din Stroești au contribuit următorii gospodari: Nițu Poleac 1 coreț cartofle, Alexandru Voicoiciu 1/4 coreț de păpuși, Vasile Catrici 1/4 coreț barabule, Nicolai Poleac 1/4 coreț barabule și 1/4 coreț de păpuși, Iohann Seibert 1/4 coreț cartofle și 40 b., Toader Poleac, Toader Vasciuc, Alexa Cotruț, Miron Popelciuc, Grigori Cotruț, Dumitru Văcărăciuc, George Bodnariuc și Mihalachi Mateiciuc cîte 1/4 coreț barabule, Axinte Gemeniuc 1 strachină făină, George Gemeniuc 1 c., Vasile Cocariu 1/2 patrare făină și 3 strachini tasole, Gavril St. Gemeniuc 1 sac ciucălăi. — Aceste daruri le-a adus dl. superior Tovan cu trăsura proprie la internat.

(Finea va urma.)

Știri ultime.

Geșeftul Lupu în București.

Aflăm în ultimele momente, că oferta Lupu et consortes a fost respinsă.

Prăvălia B. Baltinester, Cernăuț

Deposit de mărfuri de Alpaca și argint de china din de pălării I. Henric Ita Viena, Josif Pichler și fii Graz.

fabricile c. r. de curte W. Bachman și Co. Viena, de papucării Anton Capek Viena, F. L. Popper Chrudim.

Cadouri recomandabile de Crăciun și An nou

fără de o urcaie a prețurilor cu toată scumpetea existentă. Pentru dame și domnișoare noutăți în punguțe de mini, de buzunar, de scrisori și cărți de vizite, tabachieri, casete pentru mănuși, giuvaere, și obiecte necesare pentru îngrijirea minilor. Albumuri cu și fără druguri. Cadre pentru fotografii, utensilii și garnituri pentru fumat și scris. Oglinzi pentru toaletă, bumbi pentru manșete, obiecte franceze pentru împodobitul părului.

Obiecte elegante de călătorii, necesarii, punguțe, geante cu și fără de întocmire, geante originale Maedler din Lipsca, cutii de pălării pentru dame și domni, etuiuri pentru corturi și umbrele, saci și cerzi de călătorie de peluches și păr de cămilă, pleduri engleze pentru dame și domni.

Parfumuri, săpunuri și perii fabricatele cele mai fine de Roger și Gallet, Ideal Hubigant Gustav Lohse, L. T. Siwer Paris. Perii pentru dinți, cap și haine.

Legători de gît, engleze veritabile și din țară de fasonul și mostrul cel mai nou. Scutitori de gulere Cachnells precum și pachește.

Lingerii pentru domni zefiruri englezești garantate, piche alb și în colorii moderne, gulere, manșete, băsmăli de nas.

Blănării. Gulere și mânecare de blană de Astrachan (persiană) de Skunk, de Jder, Vulpe vinătă, Ținci de pământ tibetani, Sealskin, Rare, Nutria precum și materii de vânat pentru domni și băieți.

Mărfuri de lână și împletituri. Rufe veritabile de Jaeger, și Dr. Lalman, rufe veritabile din păr de cămilă, încălzitori pentru pintece, genunchie, pulpe și mânecute de tot felul, pieptărașe de lână pentru dame și domni, ciorapi, cățuni, gamasche, gluge și bașlicuri românești.

Papucării din piele veritabilă de Box, Chevreaux, Lack, Kliw, Kid, din postav cu tivituri de piele și lac, cu și fără căptușală de peluches și tricot pentru dame, domni, copile, băieți și copilași. — Pantofi de tot felul.

Tot felul de mănuși împletite, de piele, căptușite cu postav și blăniță, glase, Chair, de mătasă pentru dame, domni, copile și băieți.

Galoși și șoșoni, fabricatele cele mai fine, căleite de gumă.

Pălării cele mai fine de loden, păslă, peluches, moi și virtuose în colorile și fasonurile cele mai noaue, jobenuri și chapeaclaruri.

Recvisite pentru vînat. Tot felul de puști și revolvere, precum și ori ce munițiune. Torbe de vînat și gamașe, scaune portative de cîmp.

Haine pentru copii, mîntăluțe, rochițe, bonete și pălăriiuțe. Fuste și scufii pentru dame din cele mai fine.

Lornete veritabil-achromatice, sticle de fabricatul cel mai fin francezesc.

SCHMIEDT & FONTIN

◆ magazin cu drogue, chemicallii, vâpseli și parfumerii. ◆

Strada principală Nr. 12. CERNĂUȚ, Strada principală Nr. 12.

Centrala: str. principală Nr. 12. — Filiale: str. principală Nr. 2 și str. primăriei Nr. 10. — Sucursală la Cîmpulung.

Toate feliurile de mărfuri de farmacie concese droguștilor.

Preparate nutritoare pentru copii și bolnavi.

Contra tusei și răgușelei:

Bomboane de Aibisch, de salmiac și de malț și din extract de ceapă, pastile de Ems.

Specialități neîntrecute pentru stărpirea insectelor, guzanilor și a șoarecilor, soluții de aur și argint în calitate superioară.

Toate feliurile de articoli de fotografie. Săpunuri de toaletă din țară și străinătate.

Cernele, ceară roșie, culori și vâpseli, utensilii pentru desemn și pictură

Pentru pictură în email: Obiecte de ton, palete, vâpseli pentru email și toate celelalte utensilii.

Pansamente medicale. ☺ Saltele pentru paturi.

Pentru băi: pucioasă, bile feruginoase, sodă, coajă de stejar, sare de mare, extract de conifere, sare de Franzenthal și de nămol feruginos etc.

Requisite de feliurite feresteie mici.

Săpunuri renumite, scrobeală, sineală, sferi pentru uscatul rufelor și cerneală pentru a semna rufe.

Comandele din provincie se efectuează repede.

Catalogul prăvăliei și cartoane cu mostre de vâpseli la dispoziția interesenților.

Cumpărați numai dela

Prăvălia Romînească

CERNAUȚI

strada principală No. 3.

